

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **J. Š.**, bytem A., proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí** se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě ze dne 9.9.2011 proti rozhodnutí **Krajského úřadu Karlovarského kraje** se sídlem 360 21 Karlovy Vary, Závodní 353/88, ze dne 5.9.2011 č.j.: X o doplatek na bydlení,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí **Krajského úřadu Karlovarského kraje** ze dne 5.9.2011 č.j.: X a jemu předcházející rozhodnutí **Městského úřadu Aš, odbor sociálních věcí a zdravotnictví**, č.j.: X vydané dne 2.8.2011 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

S účinností od 1.1.2012 byl zákonem č. 366/2011 Sb. změněn i zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, proto je žalovaným **Ministerstvo práce a sociálních věcí** se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2 (dále jen **MPSV**), na něhož přešla působnost krajských úřadů, a nikoli Krajský úřad Karlovarského kraje, který byl odvolacím orgánem do 31.12.2011 (§ 77 odst. 1), jehož rozhodnutí ze dne 5.9.2011 bylo žalobou napadeno.

Včasnou žalobou se žalobce domáhá přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí správního orgánu, tj. Krajského úřadu Karlovarského kraje (dále jen **KÚ**) ze dne 5.9.2011 č.j.: X, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Aš, odbor sociálních věcí a zdravotnictví (dále jen **MěÚ**), č.j.: X (ze dne 2.8.2011) vydané dne 2.8.2011, kterým nebyla žalobci přiznána dávka pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení s odůvodněním, že částka příjmu žalobce zvýšená o příspěvek na živobytí a příspěvek na

bydlení a snižená o odůvodněné náklady na bydlení, není nižší než částka živobytí žalobce, nelze mu proto dle § 35 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, v platném znění (dále jen **zákon**) stanovit výši dávky a v návaznosti na § 38 odst. 1 zákona nelze považovat za splněné všechny podmínky stanovené pro vznik nároku na tuto dávku; dále byly uvedeny informace týkající se žalobce – nájemní forma bydlení (služby započteny v nájemném) a výše měsíční úhrady (3.800,-Kč), výše přiznané dávky státní sociální podpory příspěvek na bydlení (v červenci 2011 vyplaceno 2.863,-Kč), jeho celkové majetkové poměry a měsíční příjem, výše přiznaného příspěvku na živobytí (2.020,-Kč), žádné další posuzované osoby.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 5.9.2011 popsal KÚ průběh řízení a mimo jiné uvedl, že přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí (*vydané dne 2.8.2011*) a řízení předcházející vydání tohoto rozhodnutí, současně provedl kontrolu výpočtu výše dávky doplatek na bydlení a nezjistil pochybení MěÚ při vydání rozhodnutí o nepřiznání předmětné dávky. Při posuzování nároku na dávku doplatek na bydlení (dále jen **dávka**) vycházel KÚ jako odvolací správní orgán především z § 33 zákona a z toho, že odůvodněné náklady na bydlení žalobce v rozhodném období činily 1.292,-Kč, příjem 0,-Kč, příspěvek na živobytí 2.020,-Kč a částka živobytí žalobce činila 2.020,-Kč (výpočet: $(0,-Kč + 2.020,-Kč) - 1.292,-Kč = 728,-Kč$); částka 728,-Kč je nižší než částka živobytí žalobce 2.020,-Kč a žalobce tedy splňoval podmínky nároku na dávku v souladu s § 33 odst. 1 zákona. Současně je však nutné vycházet při stanovení výše dávky z § 35 zákona, v němž je uvedeno, že výše doplatku na bydlení za kalendářní měsíc činí rozdíl mezi částkou odůvodněných nákladů na bydlení připadajících na kalendářní měsíc, sníženou o příspěvek na bydlení náležející za předchozí kalendářní měsíc, a částkou, o kterou příjem osoby, zvýšený o vyplacený příspěvek na bydlení převyšuje částku živobytí osoby. Příspěvek na bydlení žalobce náležející za předchozí kalendářní měsíc činil 2.863,-Kč (výpočet: $(1.292,-Kč - 2.863,-Kč) - (0,-Kč + 2.020,-Kč - 2.020,-Kč) = -1.571,-Kč$). Na základě uvedeného není možné stanovit výši dávky doplatek na bydlení, i když žalobce v měsíci červenci 2011 sice splnil zákonem stanovené podmínky pro nárok na dávku doplatek na bydlení, tato mu však dle zákonného výpočtu vychází v záporné výši a dávku tedy nelze přiznat; v měsíci červenci 2011 na základě uvedeného žalobci dávka nenáležela. Vzhledem k tomu, že Ministerstvo pro místní rozvoj dosud nemá k dispozici objektivní údaje o výši nájemného v jednotlivých regionech, městech a obcích, bylo na základě metodického vedení MPSV doporučeno pro účely zákona do doby, než bude k dispozici mapa výše „v místě a čase obvyklého nájemného v jednotlivých regionech“, vycházet z výše „v místě a čase obvyklého nájemného“. Pokud nájemné doložené osobou převyšuje toto nájemné v místě a čase obvyklé, doporučuje se pak započítat pro účely stanovení výše dávek pomoci v hmotné nouzi právě nájemné v místě a čase obvyklé. Žalobce hradí 3.800,-Kč nájemné měsíčně za byt s podlahovou plochou 5 m², která je podprůměrná; nájemné v místě a čase obvyklé v obci Aš pro typ bytu obývaného žalobcem činí 34,-Kč/m², přičemž se při výpočtu nájemného vychází z podlahové plochy 38 m², takže nájemné v místě a čase obvyklé činí 1.292,-Kč ($34 \times 38 = 1.292$) měsíčně; správními orgány (Úřad práce ČR) ohledně žalobce je zohledňována celá částka 3.800,-Kč a nevyžaduje se od něho doklad o výši pravidelných úhrad za služby bezprostředně spojené s užíváním bytu, což akceptoval i KÚ. K námitce žalobce bylo uvedeno, že po 1.1.2011 s ohledem na změnu zákona o zvyšování nájemného zákonem č. 150/2009 Sb. se musí vlastníci bytů nepodléhajících již regulaci nájemného o výši nájemného dohodnout s nájemci.

V žalobě zdůraznil žalobce mimo jiné svůj nesouhlas s názorem správního orgánu, protože jde o rozhodnutí, kde jeho odůvodnění se nezakládá na právnickém odůvodnění a vůbec se nezabývá námitkami odvolatele, tedy jde o rozhodnutí proti správnímu řádu, nedodržující právní rámec, odepírající mu základní práva a diskriminující jeho osobu. Závěrem žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí KÚ pro nezákonnost a překročení zákonem stanovené meze a jejich zneužití.

Ve svém vyjádření ze dne 7.12.2011 k podané žalobě popsal KÚ průběh řízení, souhlasil s rozhodnutím o věci samé bez jednání a závěrem navrhl zamítnutí žaloby s tím, že žalobce použil účelově ve svůj prospěch část textu z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně č.j. X ze dne 2.8.2011 (tj. rozhodnutí MěÚ proti němuž podal žalobce odvolání, o němž rozhodl KÚ dne 5.9.2011 rozhodnutím, které je v této věci napadeno podanou žalobou), z čehož je zřejmé, že žalobce napadá rozhodnutí správního orgánu I. stupně, který není žalovaným, tudíž není naplněno ustanovení § 37 odst. 3 s.ř.s. Dále bylo uvedeno, že žalobce citoval § 35 zákona a doslovně citoval z Metodického pokynu MPSV č. 2 ze dne 14.12.2006 k zákonu č. 111/2006 Sb. ve znění zákona č. 165/2006 Sb., a to z čl. 3 bodu 3.2. - Nárok na doplatek na bydlení (§ 33 zákona) a bodu 3.3. - Výše doplatku na bydlení (§ 35 zákona).

*Ze správního spisu zaslaného KÚ soud zjistil, že jeho obsah nesplňuje náležitosti stanovené v § 17 odst. 1 správního řádu (**zákon č. 500/2004 Sb.**), jelikož neobsahuje veškeré rozhodující podklady pro vydání rozhodnutí stanovené zejména v § 50 odst. 1 správního řádu, tudíž není zřejmé, jak mohly správní orgány ve smyslu § 50 odst. 4 správního řádu hodnotit podklady, zejména důkazy, podle své úvahy a přitom pečlivě přihlídnout ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Ve spisu jsou totiž založeny kromě žádosti žalobce o doplatek na bydlení ze dne 4.7.2011, informace o užívaném bytu, kopie dokladu o úhradě ubytování za červen 2011 ve výši 3.800,-Kč; kopie „Oznámení o změně výše dávky státní sociální podpory“ Úřadu práce v Chebu ze dne 9.5.2011 – žalobci byl zvýšen od 1.4. do 30.6. 2011 příspěvek na bydlení z 846,-Kč na 2.863,-Kč; prohlášení o celkových sociálních a majetkových poměrech, kopie nájemní smlouvy ze dne 11.2.2011 na dobu od 26.2.2011 do 25.2.2012 mezi žalobcem a firmou Z. L., K. L., A., když dohodnutá úhrada za nájem činí 3.800,-Kč měsíčně a má být hrazena do 3. dne každého měsíce; protokol sepsaný dne 4.7.2011 s žalobcem, dle něhož jsou v celkovém nájemném započteny i služby; rozhodnutí MěÚ datované a vypravené 2.8.2011 č.j.: X o nepřiznání doplatku na bydlení; odvolání žalobce doručené MěÚ dne 5.8.2011, v němž namítal, že rozhodnutí je matoucí a špatně vyloženy zákonné ustanovení týkající se výpočtu dávky, když nebylo zohledněno celé nájemné 3.800,-Kč; postoupení odvolání KÚ; 4 listy s údaji ohledně žalobce z programu OKnouze/OKslužby, z nichž není patrné, kdy a kým byly pořízeny a také rozhodnutí KÚ ze dne 5.9.2011 napadené žalobou.*

Poté žalobce v podání ze dne 16.12.2011 vyjádřil svůj názor na stanovisko KÚ s tím, že nesouhlasil s rozhodnutím bez nařízení soudního jednání a také dle něho KÚ zapomněl na nejzákladnější zákonem dané pravidlo při výpočtu této dávky, že na tuto dávku má nárok nájemce bytu při užívání bytu, jehož příjem zvýšený o vyplacený příspěvek na živobytí je po úhradě odůvodněných nákladů na bydlení nižší než částka jeho živobytí; výše doplatku na bydlení je určena tak, aby po zaplacení odůvodněných nákladů na bydlení (nájmu, služeb s bydlením spojených a nákladů za dodávku energií) zůstala osobě částka živobytí.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle § 31 odst. 2, 3 *s.ř.s.* ve věcech pomoci v hmotné nouzi *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) *s.ř.s.* soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Podle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 *s.ř.s.* je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

V této věci se podanou žalobou domáhal žalobce zrušení napadeného rozhodnutí KÚ z důvodů shora uvedených. *Soud shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí KÚ, jakož i jemu předcházející rozhodnutí MěÚ, jsou nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost a také, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá řádnou oporu ve správním spisu předloženém soudu v tomto řízení, což způsobuje vady řízení, proto byla žaloba shledána důvodnou.* Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí, kterou zjišťuje soud ex offo, je pojmově spjata se soudním přezkumem takového rozhodnutí, však v této věci byla žalobcem namítána a shledána důvodnou, i když z jiných důvodů.

Napadené rozhodnutí KÚ, ani předcházející rozhodnutí MěÚ, nejsou plně v souladu s § 68 správního řádu, v němž jsou stanoveny náležitosti rozhodnutí, jelikož v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Ve správním spisu ale nejsou založeny všechny nezbytné podklady pro vydání rozhodnutí, když není vůbec zjiřitelná výše odůvodněných nákladů na bydlení žalobce, tedy kdy a na základě jakých rozhodných skutečností bylo ve vztahu k typu bytu užívaného žalobcem vycházeno KÚ ohledně výše nájemného 34,-Kč/ m² v místě a čase obvyklém, tj. v A., když se jedná o nepochybně velmi podstatnou skutečnost nezbytnou pro zjištění nároku na předmětnou dávku; ani není zcela přesný obsah citovaného § 35 zákona, dále členěného na písmena a) a b), dle něhož bylo rozhodováno; takové rozhodnutí je tudíž pro vady řízení nepřezkoumatelné dle § 76 odst. 1 písm. a), b) *s.ř.s.*, neboť je nesrozumitelné a v něm uvedený skutkový stav nemá plně oporu ve správním spisu.

Dle názoru soudu měl KÚ odvoláním napadené rozhodnutí MěÚ zrušit, neboť je neuvedením rozhodné částky odůvodněných nákladů na bydlení žalobce nesrozumitelné a tedy i nepřezkoumatelné, k čemuž nepochybně přispěla i nepřesná citace obsahu § 35 písm. a) zákona, dle něhož bylo rozhodováno o nároku na předmětnou dávku. Soud nepřehlédl ani další pochybení KÚ, který do odůvodnění rozhodnutí ze dne 5.9.2011 mimo jiné uvedl, že současně provedl kontrolu výpočtu výše dávky doplatek na bydlení, avšak v rozhodnutí MěÚ ani ve správním spisu nebyl žádný výpočet obsažen a navíc nelze vůbec zjistit, na základě jakých, kdy, kde zjištěných a z čeho vyplývajících rozhodných skutečností KÚ dospěl k závěru o výši odůvodněných nákladů na bydlení žalobce, které činily 1.292,-Kč. Přesto, že odůvodnění rozhodnutí KÚ je o hodně podrobnější, k čemuž nepochybně vedla snaha napravit pochybení MěÚ, je i toto rozhodnutí z uvedených důvodů nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, když uvedený skutkový stav nemá plně oporu ve správním spisu, což způsobuje vady řízení. Místo správného zrušení rozhodnutí MěÚ ze dne 2.8.2011 vydal KÚ rozhodnutí, jímž se pokusil napravit pochybení MěÚ, jehož rozhodnutí bylo zjevně nepřezkoumatelné neuvedením všech rozhodných skutečností a pro absenci podkladů pro jeho vydání, které musí být vždy založeny ve správním spisu (např. úřední záznam), ač se jedná i o skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti.

Rozhodnutí uvedených správních orgánů tudíž v této věci nejsou plně v souladu s § 68 odst. 2 a 3 správního řádu, takže jsou fakticky nepřezkoumatelná, jak ostatně uvedl i žalobce, i když soud nepřezkoumatelnost shledal i z jiných důvodů.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti soud vyhověl žalobě a napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 5.9.2011 i jemu předcházející rozhodnutí MěÚ ze dne 2.8.2011 a vypraveného dne 7.4.2011 zrušil pro zjištěné vady řízení (§ 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 s.ř.s.) bez jednání rozsudkem (§ 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s.), protože rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost a skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá ve spisu oporu a vyžaduje zásadní doplnění, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.), jak vyplývá z výroku I. rozsudku. Ostatní žalobní body žalobce nebyly shledány důvodnými, když nebyla shledána jeho diskriminace, nezákonnost v postupu rozhodujících správních orgánů ani jimi překročení zákonem stanovené meze a jejich zneužití, ani špatné poukazování na ustanovení zákona. V dalším řízení se správní orgán bude řídit právním názorem soudu vyjádřeným v tomto rozsudku, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.

Příslušný správní orgán v této věci nejprve zjistí a zajistí všechny nezbytné podklady zejména ohledně stanovení odůvodněných nákladů na bydlení, ze kterých je třeba vycházet a z nichž již asi bylo i vycházeno, ač nejsou ve spisu založeny (např. *lze využít i skutečnosti známé z úřední činnosti např. úřední záznamy, ale musí být ve správním spisu obsaženy*), pro vydání nového rozhodnutí a až poté *vydá nové rozhodnutí* po zhodnocení všech rozhodných skutečností, když jeho výrok i obsah bude v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a samozřejmě i zákona o hmotné nouzi, ale i s vyjádřeným názorem zdejšího soudu.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s.ř.s., podle něhož účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů

řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce, který měl ve věci úspěch, náhradu nákladů řízení nepožadoval, rozhodnuto proto bylo, jak uvedeno ve *výroku II. rozsudku*.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 19. prosince 2012

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně